

Til § 58

Bestemmelsen svarer til den gældende § 94.

Til § 59

Med den foreslåede bestemmelse er der tale om en nyskabelse i forbindelse med anpartsselskabers afvikling, men samtidig en lovfæstelse af en afviklingsmåde, som i praksis forekommer. Anpartshaverne eller, som det ofte forekommer, anpartshaveren beslutter af en eller anden grund at indstille driften. Der foretages herefter en realisation af selskabets aktiver og selskabets gæld indfries med proventet. I en sådan situation forekommer det unødigt bureaukratisk at stille krav om, at selskabets opløsning sker ved en egentlig likvidation. Kravet om opløsning ved likvidation har utvivlsomt været medvirkende til, at en række selskaber har været opretholdt uden, at der forekommer egentlig erhvervsdrift i disse og ofte med den udgang, at disse selskaber tvangsopløses på grund af manglende ledelse, revisor eller regnskabsindsendelse. Dette medfører besvær for anpartshaveren, en unødvendig belastning af skifteretterne og ikke ubetydelige omkostninger for staten i forbindelse med tvangsopløsningen, jf. forslagens § 60, stk. 4, 3. pkt. Der er typisk ingen midler tilbage i selskaberne, men kreditorerne er betalt. Hvis der er overskydende midler, fordeles disse til anpartshaverne.

Der knyttes den afgørende betingelse til at anvende dette opløsningstilbud, at samtlige anpartshavere erklærer over for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at al gæld er betalt. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal oplyse anpartshaverne om, at afgivelse af urigtige oplysninger kan straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år, jf. straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2.

Anpartshavernes erklæring skal desuden vedlægges en erklæring fra Told- og Skattemyndighederne om, at der ikke foreligger skatte- og afgiftskrav mod selskabet. Det forudsættes i den forbindelse, at selskabet vælger en skæringsdato for opløsning således, at der kan ske en ansættelse af selskabets indkomst for det afsluttende indkomstår, dvs. frem til den valgte skæringsdato, og at skatter og afgifter er betalt. Told- og Skattemyndighedernes afgivelse af en sådan erklæring vil ske med tilsvarende forbehold for senere revision, som gælder ved likvidation af selskabet.

Den nærmere udformning af en sådan ordning samt nærmere overvejelser om behovet for eventuelle ændringer af selskabsskatteloven m.v. er årsagen til, at den foreslåede bestemmelse først foreslås sat i kraft pr. 1. januar 1997. Endelig hæfter anpartshaverne personligt, solidarisk og ubegrænset for kendt

gæld eller eventuelle gældskrav på tidspunktet for erklæringens afgivelse. Den personlige hæftelse gælder således også for f.eks. skatte- og afgiftskrav, der konstateres efter erklæringens afgivelse, bl.a. som følge af ændring i skatteansættelsen. Efter straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, kan afgivelse af en urigtig erklæring over for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år.

Man vil fortsat på baggrund af erfaringer ved opløsning af anpartsselskaber overveje, om der er behov for yderligere effektivisering af regelsættet.

Til § 60

Bestemmelsen svarer i store træk til den gældende § 86. Som følge af, at den gældende § 88 ikke foreslås opretholdt, er henvisningen til denne bestemmelse udgået. Med forslagens *stk. 2* foretages en tilpasning af ordlyden, således at denne afspejler den teknologiske udvikling.

Til § 61

Bestemmelsen svarer til den gældende § 87.

Til § 62

Bortset fra en konsekvensændring som følge af forslagens § 1, stk. 3, om anpartskapitalens størrelse er der alene tale om redaktionelle ændringer af den gældende § 95.

Til § 63

Bestemmelsen svarer til den gældende § 87 a, dog er adgangen til – efter forhandling med justitsministeren – at fastsætte regler for politiets bistand uddelegeret fra erhvervsministeren til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil give meddelelse til Told- og Skattestyrelsen, når der er udpeget en selskabs- eller regnskabskyndig til at foretage en nærmere undersøgelse af et selskabs forhold.

Til § 64

Bestemmelsen svarer til de gældende §§ 96 og 97. Den gældende bestemmelse i § 96, stk. 2, er ikke videreført. Det er fundet unødvendigt at opretholde kravet om, at anpartshaverne skal indkaldes for at træffe beslutning om indgivelse af konkursbegæring. Er der ikke midler til fuld dækning af kreditorernes krav ved afvikling gennem likvidation, er det sjældent forekommende, at anpartshaverne tilbyder at skyde yderligere midler ind i boet for at sikre afvikling ved likvidation. Måtte situationen forekomme,